

▶ جدول جهت‌گیری و چرایی عناصر برنامه درسی

عنصر	جهت‌گیری	چرایی
هدف	شناخت و کشف قوانین طبیعت (به مثابه بخشی از خلقت الهی) به منظور الگوگری و استفاده مسئولانه از آن.	مطابق با مبانی هستی شناختی استناد تحویلی، پدیده‌ها و رویدادهای طبیعی به منزله مخلوقات و آیات الهی و از راههای شناخت خداوند هستند. همچنین طبیعت به مثابه امانت الهی در اختیار آدمی قرار دارد و ضروری است دخل و تصرف در آن خردمندانه و مسئولانه باشد.
محظوظ	در هم تنیده با روشن، مجموعه‌ای از فرصت‌ها و تجارت‌یادگیری در راستای یادگیری فعال علوم تجربی، رشد همه‌جانبه و شکوفایی فطرت الهی.	فرصتی برای کسب تجربه در کار علمی، شکوفایی استعدادهای فطری و به فعلیت رسیدن آنها در راستای حیات سالم و معقول است.
راهبردهای یاددهی - یادگیری	فعال، گروهی و مشارکتی با تأکید بر کاوشگری، حل مسئله و فراهم‌سازی تجربه‌های رشددهنده.	در راستای تربیت یادگیرنده مستقل، مدام‌العمر، به روز و توانمند در ایفای نقش سازنده و مؤثر در خانواده و جامعه است.
مربي	خالق فرصت‌های تربیتی و آموزشی کاوشگرانه و پژوهش محور، راهبر فرایندهای یادگیری و تربیتی، توانمند در استفاده از امکانات بومی و محلی برای آموزش علوم تجربی.	به تفاوت‌های فردی دانش آموزان در نیازها، علایق، استعدادها و توانمندی‌ها توجه دارد و فعالیت‌های او در راستای زمینه‌سازی برای درک و اصلاح مداوم موقعیت دانش آموزان و کسب تجربه در زمینه علم و فناوری است.

عنصر	جهت‌گیری	چرایی
خانواده	پشتیبان آموزش علوم تجربی.	حمایت خانواده از تربیت هماهنگ و یک پارچه، فرایند یاددهی - یادگیری و گسترش محیط یادگیری ضروری است.
متربی	امانت الهی و دارای کرامت ذاتی؛ فعال در فرایند یاددهی - یادگیری و کنجکاو نسبت به پدیده های طبیعی.	قابلیت ها، تجربیات، ظرفیت ها و توانایی های گوناگون دارد و می تواند رابطه تعاملی با محیط یادگیری برقرار کند.
محیط یادگیری	تنوع و تکثر، ایمن و برانگیزاننده بودن.	برای کسب تجربه در محیط های واقعی (مدرسه، آزمایشگاه، موزه علوم، پارک های علم و فناوری، پژوهش سرا، کارخانه، مزارع، معادن، رصدخانه ...) و نیز بهره مندی از رسانه و فضاهای مجازی (آزمایشگاه مجازی، شبکه های مجازی، ...) استفاده از همه ظرفیت های نظام هستی ضروری است.
ارزشیابی	بخشی از فرایند یاددهی - یادگیری به منظور تعیین موقعیت دانش آموز و اصلاح آن.	تصویری همه جانبه از موقعیت کنونی دانش آموز، فاصله او با موقعیت بعدی و چگونگی اصلاح آن متناسب با ظرفیت ها و نیازها ارائه می دهد و ضمن ارزیابی توانایی دانش آموزان در مهارت های مربوط به فرایندهای علمی، فرصتی برای بهبود نظام آموزشی است.